

Büyük Babil

Babil, tarih boyunca hem gerçek hem de sembolik anlamlarıyla Hristiyan teolojisinde önemli bir yer tutar. Öncelikle, tarihsel Babil'den söz edelim. Bu şehir Mezopotamya'da, günümüzde Irak sınırları içinde bulunmaktaydı ve bugün harabe hâlinindedir. Eski Babil, kralları, görkemli sarayları ve dini ritüelleriyle tanınırdı. Ancak burada yapılan tapınmalar, Tanrımız Yahve'nin onaylamadığı putperest uygulamalardı. İnsanlar, Tanrı'nın emirlerine itaat etmek yerine, büyü ve sihirle uğraşmayı tercih etmiş, yöneticiler kibirle kendilerini Tanrı'dan üstün görmüştür (Yeşaya 14:4-14; Daniel 5:2-4, 23).

Fakat Kutsal Kitap, özellikle Vahiy Kitabı'nda söz konusu edilen "Büyük Babil" kavramı, tarihsel şehirden çok daha derin ve sembolik bir anlam taşır. Burada anlatılan Babil, artık fiziksel bir yer değildir; dünyadaki sahte dinlerin ve dini yozlaşmanın bir sembolüdür.

Vahiy 17:1-6, "Büyük Babil" kavramını bir kadın figürü olarak tasvir eder: kırmızı ve erguvani renkteki taşlarla süslenmiş, elinde sapkınlıklarla dolu kupa. Bu sembolizm, gösterişli ama ahlaki olarak çöküktür. Bu sembolizm, gösterişli ama ahlaki olarak çöküktür.

Bu kavram, arası bir düzeydedir. Vahiy 17:15'e göre kadın "diller üzerinde oturur". Bu, onun evrensel bir etkisi olduğunu gösterir. Bu nedenle Büyük Babil, sadece bir yapıdan çok, insanların ruhlarını ve inançlarını etkileyen bir güç olarak anlaşılmalıdır.

Tarih boyunca sahte dinler, insanları Tanrı'dan uzaklaştırmış ve kendi çıkarlarını dini otorite maskesiyle meşrulaştırmıştır. Üçleme öğretisi, ruhun ölümsüzlüğü, ölümden sonra cennete gitme veya cehennemde yanma gibi kavramlar, Kutsal Kitap'a aykırı öğretiler olarak Babil'in mirasıyla ilişkilendirilebilir. Bu öğretiler, Eski Babil'den bugüne uzanan bir dini yozlaşmanın göstergesidir. Kutsal Kitap, bu tür sahte öğretileri "dünyadaki iğrençliklerin" kaynağı olarak tanımlar (Vahiy 17:5).

Büyük Babil'in tarihsel ve sembolik rolü, aynı zamanda kan ve zulümle de ilişkilidir.

"Peygamberlerin, kutsalların ve yeryüzünde boğazlanan herkesin kanı sende bulundu." (Vahiy 18:24)

Tarih boyunca sahte dinler, savaşları desteklemiş, insanlara sevginin ve adaletin Tanrısı Yahve hakkındaki gerçek bilgiyi ulaştırmakta başarısız olmuş, böylece çok

sayıda masum insanın ölmesine neden olmuştur. Tanrı'nın gözünde, Büyük Babil'in bu davranışları affedilemez bir suçtur.

Vahiy kitabı, Büyük Babil'in yıkımını önceden haber verir. Tanrı, bu sahte dini sistemi yok edecek ve onun etkisini tamamen ortadan kaldıracaktır (Vahiy 18:8, 21). Bu yıkım, Tanrı'nın doğrudan müdahalesiyle gerçekleşecektir. Kutsal Kitap, bu nedenle, Tanrı'ya sadık kalanların, bu sahte dini yapıdan ayrılmasını ve yalnızca hakikate yönelmesini önerir (2. Korintliler 6:14-17).

Sonuç olarak, Babil bugün hâlâ var. Ancak artık fiziksel bir şehir değil; dünyanın dört bir yanında etkin olan sahte dini sistemi ifade etmektedir. Büyük Babil, insanları Tanrı'dan uzaklaştıran ve tarih boyunca zulüm ve karmaşaya yol açan bir güç olarak görülmelidir. Tanrı'nın gözünde doğru olan, bu sahte öğretilerden ayrılmak ve yalnızca Yahve'nin yolunu takip etmektir.

"Ey halkım! Onun günahlarına ortak olmamak, uğradığı belalara uğramamak için çık oradan!" (Vahiy 18:4)